

Ta velika in splošna ogorčenost je izvirala ponajveč od tod, ker je železarski kartel že več let sem na najbrezobširnejše in najkrutejši način izkoriščal vse sloje, kateri potrebujejo železo, zlasti vse obrtnike. Ta krutost se najboljše spozna iz dejstva, da je naša industrija, izdelujoča stroje, prišla v obupen položaj. Eksport je vsled draginje surovega železa postal nemogoč, a celo na domačem trgu, v mejah naše države, je to industrijo stiskala in davila inozemska konkurenca, posebno konkurenca Nemčije.

Tako na pr. velja surovo železo za stroj, ki je težak 100 q, pri nas v Avstriji 1500 gld. dočim velja ista množina železa v Nemčiji samo 800 gld.

Kovač, kateri zasluži na leto 1000 gld., mora karteliranim železarjem plačati na leto 120 gld.

Srednja tovarna za stroje mora za železo plačati povprek 35.000 gld. več, kakor popolnoma jednaka tovarna v Nemčiji, a če nima svoje lastne livarne, plačati mora celo do 100.000 gld. več kakor v Nemčiji.

Ta vihar proti železarskemu kartelu, katerega pa na Kranjskem ni bilo dosti, saj so naši ljudje uprav čudovito indolentni, je provzročil, da je češki državni poslanec dr. Kramař vlado v posebni interpelaciji dosti trdo prijel in trgovinskega ministra pozval, naj skliče posebno enketo.

Viada se je temu pozivu odzvala in je sklicala enketo, v kateri so bili zastopniki karteliranih železaren in zastopniki tistih zavodov, kateri surovo železo obdelujejo. Vlada je pri tej enketi imela pglavitni namen, doseči mej nasprotujočima si strankama nekako porazumljenje in priznati se ji mora, da se je pošteno trudila.

Zastopniki tovarn, torej zastopniki od kartela surovo železo kupujočih zavodov, so pri tej enketi s fakti dokazali, da železarski kartel industriji neizmerno škoduje. V tem, ko mora domači obrtnik plačevati metrski cent železa po 10 gld., ga izvažajo kartelirani železarji v Rusijo po 8 gld. in na Ogrsko tudi po 8 do 9 gld., vsled česar naši industrijelci svojih izdelkov ne morejo več na Rusko prodajati. Ta škoda je toliko večja, ker je bila doslej Ruska takorekoč navezana, kupovati stroje v Avstriji.

Kartel pa povrh še sili svoje domače odjemalce, da morajo na jesen naročiti vse železo, kar ga potrebujejo za celo leto, tako da se ne morejo okoristiti njim ugodnih, mej letom nastalih konjunktur na svetovnem trgovišču.

Za eksport dovoljuje kartel industrijelcem sicer nekake bonifikacije, toda kdor jih hoče dobiti, mora prej premagati velike ovire. Dovolitev teh bonifikacij je odvisna od milosti in nemilosti kartela in nima nihče pravice jih zahtevati.

Zastopniki karteliranih železarjev so seveda odvrčali od sebe vsako najmanjšo krivdo. Trdili so, da ni pretirana draginja železa vzrok, da propada izdelovanje strojev, ampak da je tega kriva zastarela tehnika, pomanjkanje podjetnosti in pomanjkanje kupčijske izvedenosti dotičnih industrijalcev ter prevelika konkurenca mej industrijalci samimi. Zatrjevali so, da cena železu ni

pretirana, da je popolnoma primerna, da, zanikali so celo existenco kartela samega.

Enketa je sicer podala trgovinskemu ministru, kakor je sam trdil, mnogo poučnega gradiva, ali porabiti se bo moglo šele tedaj, kadar se bodo sklepale nove trgovinske pogodbe z inozemstvom.

Sedaj je vlada, ako neče proti kartelulu porabiti kazenskega zakona, kar bi bilo pač sila riskantno, negotovo sredstvo, brez moči in ni vstanu, upreti se ropanju železarskega kartela. Znižanje carin za železo je nemogoče, kajti v to bi bilo potreba privoljenja Ogrske, tega privoljenja pa ni dobiti, kar železarski kartel jako dobro ve, a z znižanjem železniških tarifov bi se cena prav nič ne premenila, ker je izdatno znižanje nemogoče.

Vlada ne more ničesar storiti. Njeno onemoglost ilustrujejo najboljše kursi praške železarske družbe in alpinske montanske družbe. Začetkom leta so bile delnice praške družbe vredne 968 gld., delnice alpinske družbe pa 198 gld. 60 kr., po enketi pa so poskočile cene in zdaj veljajo delnice praške družbe 1145 gld., delnice montanske družbe pa 238 gld. 65 kr dočim industrija in obrtnost krvavita in propadata.

Kmetijstvo.

Križi in težave soseda Antona z živinskim boleznimi.

Porodna mrzlica.

Pri Antonu je bila krava storila. Tako lahko in g'adko se pri Antonovi hiši še nikdar ni zvršil noben porod. Človeške pomoči ni bilo prav nič treba. Še celih deset minut ni trajal porod.

Krava, ki je bila storila, je spadala mej najlepše kar jih je bilo v Antonovem hlevu. Imela je velika, mnogo mleka obetajoča vimena. Samo nekaj ni bilo prav umestno, krava je bila na pol izpitana, to pa ni prav dobro pri kravah, ki store in ki naj dajejo mleka. Ta krava je bila miljenka domače hčere. Ker je bila krava jako požrešna, jej je dekle dajalo vsak dan razen navadne krme še kaj povrh. Zlasti zadnje dni, pred porodom in po porodu je domača hči dajala kravi žreti in piti kolikor je-le hotela. Deklica je vedela, da daje prav ta krava nenavadno mnogo mleka in je hotela z dajanjem vode še pomnožiti mlečnost te krave.

Ravnokar je domača hči prišla v hlev in prinesla kravi velik škaf pijače. Krava je zadovoljno zamukala, saj je vedela, da je pijača njej namenjena. Izpila je ves škaf z veliko slastjo in nekaj ur pozneje izpraznila še nekoliko manjši škaf. Krava je nasičena in napolnjena ležala na stelji in mirno prebavljala. Iztreba je bila kmalu po porodu prišla na dan in tako je bila cela hiša prepričana, da je vse v najlepšem redu.

Naslednji dan je bilo vse popolnoma nepremenjeno in zadovoljnost že v hiši vsled tega še večja postala. Krava je dala jako mnogo mleka, žrla je z veliko slastjo in zavžila z isto tako veliko slastjo, pičo, katere pa se jej ni dalo posebno veliko.

Krava se je tudi prav rada bavila s svojim novo-rojenim teletom, tako, da so bili vsi Antonovi ljudje prav zadovoljni. Najbolj vesela je pa bila domača hči. Bila je vsak čas v hlevu, da vidi, kako se godi kravi in teličku.

Ko je prišla deklica tretjega dne zjutraj v hlev, pa je zagledala vso drugačno sliko. Krava je jako nerada in po daljšem obotavljanju vstala raz svoje ležišče in je le jako malo krme in piče zavžila ter žalostno pobešala glavo.

Domača hči se je močno vstrašila in je vzkliknila: Kaj se je neki kravi zgodilo?

Krava je ostala le malo časa na nogah. Kmalu je zopet legla. Začetkoma je držala glavo po konci, potem jo je naslonila na tla.

Domača hči je — vsa zbegana — zopet poskusila, da spravi kravo na noge. Po daljšem prizadevanju se jej je to tudi v resnici zgodilo. Toda le za malo časa. Krava se očitno ni mogla vzdržati na nogah in je v drugič legla.

Zdaj je prestrašena deklica hitela iskat očeta.

Po preteku kacih desetih minut je prišel Anton s hčerjo v hlev. Kar je videl, ga ni prav nič razveselilo.

Krava je ležala na desni strani, noge je držala vse štiri od sebe, iz gobca jej je visel jezik, oči pa je imela zaprte. Ako bi pri dihanju se ne videlo, da se rebra še nekoliko dvigajo, bi bil Anton mislil, da je krava že poginila.

Anton je začel kravi otipati ušesa in korenini rōg. Ušesi in roga so bili nekoliko hladnejši, kakor po navadi. Na to je Anton s prstom rahlo se dotaknil očesa. S strahoma je zapazil, da se nič ne zgane. Prijel je kravo za jezik in ga potegnil iz gobca kolikor je šel, a krava ga ni potegnila nazaj. Klici, sunki, stresanje — nič ni pomagalo. Krava je ležala, kakor da bi bila mrtva in niti ubodi srednje debele igle niso nič pomagali.

Anton je poslal sedaj po izkušenega soseda, in ta je tudi nemudoma prišel v hlev. Ko je kravo pregledal, je dejal, da je obolela za porodno mrzlico ali vročnico in da bo najbrž poginila. Svetoval je, naj se takoj pošlje po živinozdravnika.

Sosedu posebno ni bilo všeč, da je krava ležala vsa stegnena. Pojasnil je Antonu, da je najnesrečnejša lega, ako leži žival na jedni strani in stegnene noge, zakaj v tel legi dobi prav lahko bolezen na plučah.

Ako ima namreč za porodno vročnico bolna krava glavo stegneno, in če glava leži na stelji kakor telo, potem se primeri, da otrpnejo požiralne mišice, in da pridejo deli krme v sapnik in od tod v pluća, vsled česar nastane plućna bolezen.

Sosed je zatorej svetoval, naj se kravi vzdigne glava in naj se tako položi, da bo glava počivala na zadnji nogi.

S pomočjo hlapcev se je res posrečilo, kravo tako preložiti, da je prsna kost stala na stelji, glava pa počivala na zadnji nogi.

Toda vzlic temu se krava ni prebudila iz svojega skoro smrtuega spanja.

Nadalje je sosed svetoval, naj se kravi vimeni popolnoma izmolzeta. To je bilo hitro opravljeno, zakaj krava ni imela skoro nič mleka. Deloma tudi vsled tega, ker je bila zjutraj molzena. Tudi je sosed svetoval, naj se krava pogrne z lahkim kocem, potem pa naj se jej z razbeljenim železom gladi hrbet tako, kakor se perilo lika. Tudi to se je zgodilo. (Konec sledi.)

Novice.

— **Osebne vesti.** V pokoj je stopil gimnazijski profesor na Dunaju g. dr. Janko Pajk. — Sodna pisarniška praktikanta gg. Josip Šulu v Ljubljani in Anton Spende v Ribnici sta imenovana sodnima kancelistoma, prvi za Soštanj drugi za Marenberg. — Vodja slovenskih razredov na celjski gimnaziji profesor g. Julij Glowacki je imenovan ravnateljem drž. gimnazije v Mariboru.

— **Cerkvene vesti.** Za župnijo Bukovšico je prezentiran č. g. Anton More, župni upravitelj v Loškem potoku.

— **Presvetli cesar** je dal družbi sv. Cirila in Metoda za njen izraz udanosti povodom glavne skupščine na Vrhnik izraziti svojo cesarsko zahvalo.

— **Pomiloščenje.** Cesar je povodom svojega rojstnega dne 16 kaznjencem in kaznjenkam odpustil ostanek njihove kazni.

— **Poročil** se je ljubljanski narodni fotograf g. Davorin Rovšek z gospđ. Minko Mastek. Čestitamo.

— **Romanje v sv. deželo** se ne bo vršilo, ker se ni oglasilo zadosti udeležnikov. Vplačani zneski se vrnejo udeležencem po poštnih nakaznicah.

— **Deželnovladno posloje v Ljubljani** je bilo dne 18. t. m. na cesarjev rojstni dan slovesno blagoslovljeno. Slavnost je bila povsem interna.

— **V Rupi na Goriškem** napravi neka dunajska družba zdravilišče za bolnike na živcih ter je v to svrhu kupilo ondotni grad grofa Roma.

— **Kmetijska šola v Mariboru.** V minolem letu je bilo v tej šoli 35 učencev in sicer 28 Slovencev in 7 Nemcev, a učni jezik je bil nemški.

— **Delavsko stavbinsko društvo** se je osnovalo v Zagorju. To je drugo društvo te vrste na Kranjskem.

— **Nepotrjena zakona.** V zadnjem zasedanju dež. zbora koroškega, sprejeta zakonska načrta o ustanovitvi deželnega kulturnega sveta in o premembi občinskega volinega reda nista zadobila najvišjega potrjenja.

— **Nemška surovost.** V Ptujju so imeli Nemci pred zadnjo nedeljo neko veselico. Ko so bili po starem nemškem običaju popolnoma pijani, so šli razgrajat pred slovenske hiše in so razbili šipe „Nor. doma“.

po bazarju.“ „Hvala!“ „Ali mi v obče blagovolite reči, česa si v obče želite?“ „Hvala; ne potrebujem ničesar!“ „Ne zahtevam ničesar za svoj trud!“ „Hvala; ne trudite se!“ „Blagoizvolite vsaj dovoliti, da hodim torej nekoliko korakov za vami, pripravljen vam biti na uslogo.“ In premda zopet ne odgovorite, bodite zagotovljeni, da stoji za vami par teh naganjačev ter da vas preje ne opuste, dokler se mej vami in mej njimi ne zapro kake duri. So slučaji, da vas pri vratih čakajo, dokler imajo še nado, da „bo kaj“ ali pa, dokler ne zagledajo kake nove žrtve. Tu ni drugega orožja in obrambe kakor sveta potrpežljivost.

Ko stopite v bazar, sezname takoj po vedenju trgovca, kake narodnosti je: je-li Turek, Armenec, Žid, Grk ali Italijanec. Prvi se zadovolji z molčljivim pogledom, v svesti, da, kar je namenjeno priti, pride. Drugi vam ponudi vrlo diskretno, da bi ga nikdo ne slišal, tretji, kakor bi vam hotel ukazati, da pri njem kupite, a četrti vas premeri od nog do glave, kakor bi vas hotel povprašati, imate li mnogo v žepu; polno mošnjo? Jedva pa kje izgovorivši kako besedico, ste že obklopljeni z raznimi individui, kateri so se objavili tako brzo, da niti ne veste odkod in kateri vam v vsi sapi isto hvalijo in grde; nakrat ne veste, kaj ste prav zaprav hoteli. In, ako ste se končno vendar dogovorili o nečem, zaslišite za seboj klicati: „Ne kupujte, bodele ogoljufani!“ Motili bi se misleč, da je le-ta rekel to z namenom, vašemu prodajalcu kaj skaziti. Ravno nasprotno. Zaklical je zato, da bodele ogoljufan, da bi vi tega ne kupili, o čemur ste se dogovorili, temveč vzeli ono, kar vaš prodajalec hoče ravno prodati. No, in vi ste, pa naredite kakor vam drago, vedno ogoljufan.

Oni, kateri je kedaj posetil v Orientu bazar, ve, da niti z najmanjšo besedico ne pretiravam, temveč, da je vse to do cela istina, kajti tamošnji trgovci so, kar se tiče fint in knifov, s katerimi ogoljufajo vsakega, kdor jim le pride v roke, naravnost neiztrpljivi. Neuspelo bi jim vas — v istini izjemo — vas ogoljufajo jutri.

Ko je tako-le pri prodajanju, je popolnoma brezpotrebno ličiti, kako je pri kupovanju, kadar jim kaj ponudite. Dozvolijo si vriniti kar koli, ko se jim pa dopošlje blago, je vam nikdar ne zaplačajo. Morem izreči, da je blago, katero se kadarkoli naravnost pošilja do Orienta, vedno v nevarnosti, da se principiarno ne plača.

In vender se blago v Orijent pošilja v tako znatni meri, da se tega izvoza udeležuje sleherna industrijska država v Evropi in Ameriki. V Orijentu obstoji poleg imetnikov trgovskih kramov in bazarjev, še jedna vrsta trgovcev, komisijonarji, brez katerih bi se eksport tja ne mogel niti misliti. Lokalni komisijonarji poznajo lokalne detailiste in narobe. Vedo, na koga se morejo zanesti, vedo, komu morejo ponuditi. In postane kdo danes insolventnim, je prvi komisijonar, ki zve to novost; torej v Orijentu je mogoče blago jedino prodati komisijonarju.

Ergo: pošiljali bomo blago komisijonarjem. Zopet napake! I komisijonar more biti danes dobrim, jutro slabim, v obče: slabim in nepoštenim. Poglejmo raje, kako so trgovali in kako se razvijali v tem smeru Angleži in drugi narodi.

Goli nezmisel je, da bi morebiti bili ljudje v Angliji, Franciji, v Nemčiji in Ameriki zmožnejši nego pri nas. V Angliji so na pr. za kraljice Elizabete, ko je imela Anglija samo nekaj preko pet milijonov prebivalcev, bili ti ljudje večinoma pastirji, kateri niso znali niti svoje volne predelati, temveč jo celo pošiljali do bližnje Flanderske. Nakrat se je začel anglosaski narod množiti. K temu je mnogo prispelo, da je v mnogoštevilni bogati angleški obitelji vedno le najstarejši sin po očetu dedil. Ostali niso dobili nič drugega, razun finega odgoja navajajočega, da se odkazanec na samega sebe more sam povsod živeti in braniti. In ti, iz dedščine izkijučeni, siromašni, podvzetni, pridni in — vsaj napram svojem — pošteni ljudje so šli v svet, predno pa so postali kolonizatorji, so bili trgovci, prodajajoči blago, izdelano v Angliji. Motil bi se, ko bi kdo mislil, da so le ti prodajali blago prekmorskim ljudem. Niti danes ni temu tako. Oni so si producenti in konsumenti in ne samo doma, temveč za morjem. Prodicirajo le dobre in dovršene stvari za sebe. Tamošnji domorodci, kateri so z bogateli in vidijo v Angležih svoj vzor, se ravnaajo po njih in kupujejo le angleško blago, premda angleški eksport ne računa na nekoga drugega nego na angleškega konsumenta. To vidimo mi sami, na pr. pri nas nimamo neobičajno malo angleškega blaga, dočim smo z ženskim in drugim kar preplavljeni. Kdor hoče imeti angleško blago, je more pošteno zaplačati. Angleška država ne dovoljava svojim eksporterjem niti tam, kjer gospoduje, v lastnih kolonijah, manjše colnice, kot je imajo ptuji izvaževalci. Ve, da tega ni potreba, ker je zavest angleškega narodnega jedinstva presilna, da bi se kdaj dogodilo, da odide angleški konsument kupovat kam drugam kot k angleškemu kupcu.

Križi in težave soseda Antona z živinskimi boleznimi.

(Konec.)

Anton je menil, da je krava brezpogojno izgubljena ter je hotel poklicati mesarja. Sosed je pa odsvetoval in Antonu priporočal, naj počaka vsaj toliko časa, da pride živinozdravnik. Po preteku petih ur je končno prišel živinozdravnik. Krava je bila ravno taka, kakor v začetku njene bolezni.

Pred živinozdravnikovim prihodom je bila nekaj kratov prišla nekoliko k sebi, prav kakor da bi se bila iz težkega spanca prebudila. Dvignila je nekoliko glavo in je vsaj čutila, če se jo je dregnilo. Tudi je iz gobca

viseči jezik potegnila za zobe. Toda to ni dolgo trajalo. Kmalu je zopet ležala na pol brez zavesti, kakor da trdno spi.

Živinozdravnik je kravo skrbno preiskal. Pred vsem je zapazil, da srce jako slabo bije, vendar je dejal, da ne kaže, da bi krava že tekom prihodnjih ur poginila.

Zdaj je živinozdravnik najprej poskušal dognati če zamore krava sploh še kaj požirati ali ne več. Prinesli so mu četrt litra sveže vode. Na to so kravi glavo nekoliko privzdignili in živinozdravnik jej je vlil vodo v grlo. Videlo se je natančno, da je krava vodo požirala in vsled tega se je živinozdravnik odločil, da jej da v topli vodi raztopljeno.

Po njegovem naročilu naj bi krava dobila tekom treh ur 40 gramov tega zdravila in sicer vsake pol ure primeren, v gorki vodi raztopljen del, povrh pa je kravi zbrizgal v zadnjico 10 gramov jodovega kalija raztopljenega v enem litru kuhane vode.

Anton je vprašal, če bi ne bilo bolje, da pusti kravo zaklati. Živinozdravnik ga je podučil, da bi to še nikakor ne bilo umestno, tem manj, ker zamore krava zopet jezik iztegniti in ga nazaj potegniti. Sploh je dejal živinozdravnik, je prav pri tej bolezni gledati, da se nič ne prenagli, ker obolela živina največkrat zopet okreva, če tudi v začetku ni bilo nič upanja, da se to zgodi. Sicer pa se meso pri tej bolezni čisto nič ne pokvari, tudi če se kravo šele tedaj zakolje, ko se že bori s smrtjo.

Anton je bil zadovoljen in se je odločil, da počaka vsaj še do prihodnjega dne, vendar je pripravljial skrivaj vse kar bi bilo potrebno za klanje.

Drugo jutro je bilo kravi že bolje. Držala je glavo skoro deset minut po konci in ozirala se je tudi po telu, ki je bilo v njeni bližini privezano. Žrla ni ničesar, pač pa je popila nekaj vode. Tudi mleka je imela nekaj, skoro dva cela litra ga je domača hči namolzla. Vrh tega se je čutilo, da je tudi želodec zopet začel delovati in se je krava tudi večkrat podelala.

Malo ur potem je sicer zopet tisti sumljivi spanec kravo premagal, a opomogla si je hitro in se streznila. Proti deseti uri dopoldne se je krava že toliko bolje počutila, da je poskusila vstati. Toda njen poskus se ni obnesel. Dve uri pozneje pa je nakrat brez težav skočila na noge in se pomaknila k jaslim. Zaužila je počasi nekaj sena in popila nekaj vode.

Ko je prišel Anton opoldne v hlev in je videl prej tako bolno kravo seno zobati ni verjel svojim očem. Ali zboljševanje ni prenehalo, nasprotno krava je hitro okrevala in je bila za nekaj dni popolnoma zdrava.

Antonovo veselje se ne da popisati, dočim se sosed ni nič čutil hitreemu ozdravljenju. Videl je bil pač že več tacih slučajev. Razložil je Antona različne svoje skušnje s porodniško vročnico in prijatelju naposled svetoval, naj te krave dasi je čudovito hitro ozdravila, nikdar več ne rabi za pleme. Kajti pokazalo se je, da taka krava pri

drugem porodu navadno zopet dobi vročnico in da ne okreva več.

Anton je obljubil, da bo ta prijateljski nasvet uvaževal in prepričal se je pozneje pri raznih znancih, da mu je sosed dobro svetoval.

Novice.

— **Osebne vesti.** Profesor na ljubljanski realki g. Fr. Kreminger je stopil v pokoj in je tem povodom dobil naslov šolskega svetnika. — Sodnimi pristavi so imenovani gg. dr. Dolezell za Ptuj, dr. R. Lederer za Pliberk in dr. K. Rogožinski za Celje.

— **Častno občanstvo** je podelila občina Radeče pri Zidanem mostu grajščaku dr. vitezu Gutmanusthalu in dež. in držav. poslancu Franu Povsetu.

— **Učiteljske premembe** Gosp. Josip Cizel na Dunaju je imenovan učiteljem na meščanski šoli v Krškem; g. K. Miklitch v Idriji je premeščen v Tržič; g. Franc Mlakar iz Št. Ruperta na Trebešno; g. V. Berce, učitelj v Prežganju, je dobil mesto šolskega vodje v Št. Janžu. V pokoj gresta nadučitelja g. I. Kogej na Brezovici in S. Lomšek v Cekljah.

— **Važna cesarska naredba** se je razglasila 24. avgusta. Ž njo se je zvišal za letos določeni državni prispevek k melioracijskemu zakladu na eden milijon goldinarjev, in se je povrh nakazala še izredna dotacija 900.000 gld. S to svoto se bo dalo mnogo storiti. Ali so se kranjski poslanci kaj pobrigali, da tudi na našo deželo kaj odpade?

— **Cesar na Koroškem** Velikim vojaškim vajam na Koroškem bo prisostoval tudi cesar in sicer se pripelje dne 16. septembra tja in ostane tam do 20. septembra.

— **Brzjavna postaja** se je ustanovila v Cerknem na Goriškem. Ta postaja ima zvezo s Škofjokoko.

— **Kmetijska šola na Gorenjskem** Deželni zbor kranjski je sklenil, da ustanovi na Gorenjskem nekako kmetijsko šolo v zvezi z uzorno kmetijo ter je naročil deželnemu odboru, da izbere za to primerno posestvo. Na prošnjo deželnega odbora je poljedelsko ministrstvo poslalo posebnega veščaka v osebi potovalnega učitelja na Solnograškem H. Giertha, ki si je 29. avgusta in naslednje dni ogledal v označeni namen ponudena posestva.

— **Plače orožnikov** bodo z novim letom zvišane in sicer za 50 oziroma 100 gld. oženjeni orožniki pa bodo dobili stanarino od 50 do 120 gld. Vrlim orožnikom gotovo vsakdo od srca privošči to, že davno zasluženje zboljšanje njih dohodkov.

— **Drugi shod krščansko-mislečega dijaštva** bo dne 13. septembra v prostorih katoliškega doma v Ljubljani.

— **Albin grof Margheri**, graščak na Otočcu pri Novem mestu, je umrl dne 23. avgusta na svojem gradu v starosti 72. let. Pokojnik je bil kot zastopnik veleposestva od l. 1866. do l. 1877. član deželnega zbora kranjskega. Dne 22. oktobra l. 1869. je bil pri dopolnilni volitvi iz dež. zbora izvoljen v državni zbor in zopet dne 30. avgusta 1870. leta. Pozneje je bil pri direktnih volitvah izvoljen v državni zbor kot zastopnik dolenskih mest, ter se je pridružil slovenskim poslancem. Bil je resničen prijatelj slovenskega kmeta. Naj v miru počiva.

— **Zlato mašo** je daroval dne 20. avgusta č. g. Blaž Petrič, župnik v Velesovem.